

У скоро слављеничкој атмосфери најављује се изградња аутопута између Ниша и Приштине. Све пуца од полетних изјава: „аутопут је приоритет“ [\[1\]](#) каже премијер, „биће готов до 2020. године“

[\[2\]](#)

каже Зорана Михајловић. Томе се придружују и опскурни привредници из краја где ће проћи траса новог пута који величају нове пословне могућност, вајни стручњаци са факултета или привредне коморе којима се привиђа густина будућег саобраћаја, локални партијски моћници који по задатку понављају мантре о успеху будућег пројекта.

[\[3\]](#)

Прошли пут се успех овог инфраструктурног пројекта на исти начин представљао у нашој јавности 2012. године само су други опскурни привредници, вајни стручњаци и локални партијски моћници хвалили пројекат.

[\[4\]](#)

По свему судећи, овај ауто-пут се насилно нуди свим српским властима, а оне се од њега мање или више успешно бране. Тадићева власт се одбранила, али Вучићева за то нема способности. Ово је још један доказ да се уклањање Тадића и инсталација Вучића догодила између осталог зато што Тадић није имао храбрости и снаге за спровођење Бриселских споразума у стварност, као и свих других пратећих одлука којим се великоалбанској држави у настајању дарује живот. Једна од њих је и одлука да се гради овај ауто-пут.

Rruga e Kombit (Durrës - Nish) - Zona 1

